

Motion

1978/79: 1549

av Bertil Jonasson m. fl.
om sysselsättningssituationen i Värmland

Värmland är ett av de län som drabbats hårdast av de senaste årens lågkonjunktur och strukturförändringar i näringslivet. Några siffror kan belysa det besvärliga läget. Bortsett från Karlstadsregionen minskade alla regioner i länet sin befolkning under år 1978. Under 1970-talet har länet förlorat ca 2 100 ungdomar i åldern 20–24 år genom utflyttning. Födelseunderskottet är det största i landet, och i flera av kommunerna är det en sned befolkningsfördelning med relativt sett stor andel äldre av totalbefolkningen. Inom industrin har antalet sysselsatta minskat med mer än 7 000 under den senaste treårsperioden och stora friställningar hotar framöver. Orsaken härtill är bl. a. kvardröjande strukturproblem. Antalet arbetslösa är också mycket stort och uppgick enligt senast tillgängliga uppgifter i december 1978 till 5 840 personer. Sammantagna visar dessa fakta över situationen i Värmland – listan på negativa inslag hade kunnat göras ännu längre – på att länet inte bara har tillfälliga problem utan är inne i en djupgående kris som, om den inte möts med kraftfulla insatser, kommer att leda till svåra påfrestningar för länets invånare och deras möjligheter till en tryggad tillvaro.

Inom länet pågår på alla nivåer gemensamma ansträngningar för att vända utvecklingen. Insatserna har samordnats i den s. k. Värmlandsdelegationen som inrättades under trepartiregeringens tid. Delegationen har låtit verkställa en kartläggning av länets situation och av de möjligheter till insatser som kan göras för att förstärka sysselsättningen.

I en sammanställning som presenterats för industri- och arbetsmarknadsministrarna vid deras länsbesök den 19 januari 1979 har angivits en rad olika insatser på skilda områden som om de kommer till utförande skulle innebära väsentliga förbättringar.

För att åtgärderna skall kunna förverkligas fordras att regeringen ställer erforderliga resurser till länets förfogande.

Bland de projekt som Värmlandsdelegationen föreslår och som snarast bör komma till utförande kan nämnas utbyggnad av E 18 förbi tätorterna Vålberg-Grums, kylförvaring av skogsplantor, byggande av uthyrningsstugor, skolbyggnadsprojekt, insatser inom industrin genom utvecklingsfonden för produktutveckling, etablering och marknadsföring m. m.

Enligt vår mening är det av utomordentligt stor betydelse att regeringen med hög prioritet överväger förstärkta statliga insatser för Värmlands län med utgångspunkt i Värmlandsdelegationens förslag. De kan om de sätts in som ett led i en samordnad sysselsättnings- och regionalpolitik verksamt bidra till att inte endast överbrygga dagens svåra sysselsättningssituation

utan också lägga grunden för en positiv utveckling av länet i framtiden. En sådan medveten satsning på Värmlands län skulle kunna avse en tidsperiod av tre år och ha sin tyngdpunkt i att ta tillvara länets många naturliga förutsättningar inom bl. a. jord- och skogsbruket, verkstadsindustrin och skogs- och stålindustrin.

Med hänvisning till vad som i motionen anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att en treårsplan skyndsamt läggs fram för utveckling av sysselsättningen i Värmlands län.

Stockholm den 24 januari 1979

BERTIL JONASSON (c)

GÖTHE KNUTSON (m)

KARL ERIK ERIKSSON (fp)

PER-ERIC C. NISSER (m)

KARL-ERIC NORRBY (c)

ALLAN GUSTAFSSON (c)